บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การติดต่อสื่อสารกับความพึงพอใจของผู้รับบริการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ ระดับปริญญาโท จากสำนักงาน ก.พ. และธนาคารกรุงเทพ สามารถเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ การศึกษา (ได้แก่สาขาที่จบการศึกษา และสถาบันที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี) รายได้ (ได้แก่รายได้ของผู้ปกครอง หรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือน) สาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ ประเทศที่ไปศึกษาต่อ และจำนวนครั้งที่รับบริการแนะแนว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การให้บริการแนะแนวของเจ้าหน้าที่แนะแนว

- ปริมาณข้อมูลและคำแนะนำที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนว
- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้ข้อมูลและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว
- ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้ข้อมูลและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว
- เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่สนับสนุนการปรับปรุงเกี่ยวกับการให้ข้อมูลและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้รับจากบริการแนะแนว

- การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว
- การให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถแจกแจงได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	154	38.5
หญิง	246	61.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.5 เป็นเพศหญิง ที่เหลือร้อยละ 38.5 เป็นเพศชาย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์	102	25.5
สังคมศาสตร์	298	74.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีเพียงร้อยละ 25.5 ของกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์

หมายเหตุ : การจบการศึกษาระดับปริญญาตรีของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งเป็นคณะแยกตามสาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ ได้ดังนี้

สาขาวิทยาศาสตร์	จำนวน
คณะวิศวกรรมศาสตร์	62
คณะวิทยาศาลตร์	27
คณะเภสัชศาสตร์	4
คณะเกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร	7
คณะประมง	1
คณะพยาบาลศาสตร์	1
รวม	102

สาขาสังคมศาสตร์	จำนวน
คณะรัฐศาสตร์	19
คณะนิติศาสตร์	26
คณะเศรษฐศาสตร์	24
คณะบัญชี	35
คณะบริหารธุรกิจ	99
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	6
คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์	23
คณะมนุษยศาสตร์	14
คณะสังคมศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์	7
คณะศิลปศาสตร์	16
คณะศิลปกรรมศาสตร์	7
คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	11
คณะอักษรศาสตร์	11
รวม	298

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันที่จบการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
รัฐบาล	253	63.2
เอกชน	147	36.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 63.2 ของกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ที่เหลือจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาของเอกชน โดยคิดเป็นร้อยละ 36.8 ของกลุ่มตัวอย่าง

หมายเหตุ : การจบการศึกษาระดับปริญญาตรีของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยแยกตามสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ได้ดังนี้

สถาบันการศึกษาของรัฐบาล	จำนวน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	77
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	59
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	31
มหาวิทยาลัยศิลปากร	2
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	9
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	11
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	6
พระจอมเกล้า ฯ ลาดกระบัง	20
พระจอมเกล้า ฯ ธนบุรี	6
พระจอมเกล้า ฯ พระนครเหนือ	8
มหาวิทยาลัยมหิดล	4
สถาบันราชภัฏ	5
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	9
วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2
โรงเรียนเตรียมทหาร (นายร้อย จปร .)	1
รวม	253

สถาบันการศึกษาของเอกชน	จำนวน
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	21
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	60
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	29
มหาวิทยาลัยรังสิต	14
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	8
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	2
มหาวิทยาลัยสยาม	4
วิทยาลัยเซนต์จอห์น	3
มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	3
รวม	147

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	88	22.0
50, 000 - 75 ,000 บาท	106	26.5
75 ,001 - 100, 000 บาท	92	23.0
มากกว่า 100 ,000 บาทขึ้นไป	114	28.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ตั้งแต่ 75 ,001 บาทขึ้นไป โดยเกือบร้อยละ 30 เป็นผู้ที่มีรายได้มากที่สุด คือมีรายได้มากกว่า 100, 000 บาทขึ้นไป ที่มีมากรองลงมาตามลำดับคือ 50 ,000 - 75,000 บาท และ 75, 001 - 100, 000 บาท (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) ส่วนกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่สุด คือกลุ่มผู้มีรายได้น้อยกว่า 50 ,000 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ

สาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	270	67.4
วิศวกรรมศาสตร์	37	9.3
นิเทศศาสตร์	24	6.0
นิติศาสตร์	21	5.3
วิทยาศาสตร์	15	3.7
รัฐศาสตร์	12	3.0
อื่น ๆ	21	5.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 67.4 ต้องการไปศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ รองลงมาคือสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ และนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.3 , 6.0 และ 5.3 ตามลำดับ ที่เหลือคือสาขาวิชาวิทยาศาสตรและรัฐศาสตร์ (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) ส่วนสาขาวิชาอื่นๆ มีจำนวนน้อยมากได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเทศที่ไปศึกษาต่อ

ประเทศที่ไปศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
อเมริกา	349	87.2
อังกฤษ	27	6.8
ออสเตรเลีย	19	4.8
อื่น ๆ	5	1.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 87.2 ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมาตามลำดับคือประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) ที่เหลือคือประเทศอื่นๆ ที่มีรวมกันน้อยมาก คือร้อยละ 1.2 ได้แก่ประเทศแคนาดาและญี่ปุ่น

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่รับบริการแนะแนว

จำนวนครั้งที่รับบริการแนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	217	54.2
2 ครั้ง	83	20.8
มากกว่า 2 ครั้ง	100	25.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างได้รับบริการแนะแนว 1 ครั้ง และร้อยละ 25 หรือ 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับบริการแนะแนวมากกว่า 2 ครั้ง ที่เหลือได้รับบริการแนะแนว 2 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 20.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การให้บริการแนะแนวของเจ้าหน้าที่แนะแนว ซึ่งสามารถแจกแจงได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปริมาณข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้รับเจ้าหน้าที่แนะแนว

ข้อมูล	MEAN	S.D.	ระดับ
1.ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร เช่น สาขาวิชาที่เปิดสอน ระยะเวลาในการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา เป็นการเรียนแบบเข้าฟังคำบรรยาย (coursework) หรือแบบเขียนวิทยานิพนธ์ (thesis) หรือแบบผสมผสานระหว่าง coursework และ thesis มีการสอบ comprehensive exam ก่อนจบหรือไม่ ฯลฯ	1.93	.65	ปานกลาง
2.ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อตามเกณฑ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย เช่น คะแนนเฉลี่ย (GPA.) จากสถาบันที่จบการศึกษา คะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ ได้แก่ TOFEL , GMAT , GRE , IELTS , TWE และประสบการณ์การทำงาน ฯลฯ	2.29	.64	ปานกลาง
3.ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษาหรือระบบการศึกษาได้แก่ หลักสูตรที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆนั้น ใช้ระบบการศึกษาแบบ semester , quarter , trimester , หรือระบบ 4-4-4 เพื่อทราบถึงกำหนดการส่งใบสมัคร การปิดรับสมัคร และการเปิดเรียน ฯลฯ	2.07	.66	ปานกลาง
4.ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ เช่นค่าเล่าเรียน ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ฯลฯ	2.04	.63	ปานกลาง

ข้อมูล	MEAN	S.D.	ระดับ
5.ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับแบบมีเงื่อนไข(conditional acceptance) เช่นมีคะแนน TOEFL / IELTS / GMAT ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด แต่มีเงื่อนไขในการเข้าศึกษาโดยต้องเข้าเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษก่อนจนกว่าจะผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้	2.03	.68	ปานกลาง
6.ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา (facilities) เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษาและคอมพิวเตอร์ ห้องศึกษาด้วยตนเอง สถานออกกำลังกาย ธนาคาร ฯลฯ	1.67	.64	ปานกลาง
7. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติ เช่น หอพัก อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนต่างชาติ ศูนย์สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนต่างชาติ ฯลฯ	1.80	.65	ปานกลาง
8.ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษา ขนาดใหญ่หรือเล็ก มีบริเวณ (campus) หรือไม่ มีจำนวนนักเรียนมากน้อยเพียงใด จำนวนอาจารย์ได้สัดส่วนกับนักเรียนหรือไม่ ฯลฯ	1.80	.67	ปานกลาง
9. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม เช่น มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ทางตอนเหนือ อากาศหนาวเย็น มีหิมะตก ตั้งอยู่ใจกลางเมืองล้อมรอบด้วยสวนสาธารณะ มีความปลอดภัยสูง ฯลฯ	2.05	.68	ปานกลาง
10.ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษา งานประเภทใดที่สามารถทำได้สำหรับผู้ถือ VISA นักเรียน และการทำงานนั้นมีผลดีผลเสียอย่างไร ฯลฯ	1.62	.63	น้อย
11.ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	1.50	.62	น้อย
รวม	1.89	.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่าปริมาณข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนว มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 1.89 สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่แนะแนวในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษา และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศที่ได้รับในระดับน้อย

ตารางที่ 8.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนว

ข้อมูล	ปริมาณ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร	72	230	98
	(18.0)	(57.5)	(24.5)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ	158	201	41
ในการเข้าศึกษาต่อ	(39.5)	(50.3)	(10.3)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษา	102	224	74
หรือระบบการศึกษา	(25.5)	(56.0)	(18.5)
4. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	89	239	72
ในการศึกษาต่อ	(22.3)	(59.8)	(18.0)
5. ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับ	97	217	86
แบบมีเงื่อนไข	(24.3)	(54.3)	(21.5)
6. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและ	38	192	170
สิ่งอำนวยความสะดวก	(9.5)	(48.0)	(42.5)
ของสถานศึกษา			
7. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับ	52	217	131
นักเรียนต่างชาติ	(13.0)	(54.3)	(32.8)
8. ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของ	57	206	137
สถานศึกษา	(14.3)	(51.5)	(34.3)
9. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ	102	216	82
ภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม	(25.5)	(54.0)	(20.5)
10. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อ	33	181	186
หารายได้พิเศษขณะศึกษา	(8.3)	(45.3)	(46.5)

ข้อมูล	ปริมาณ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
11. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	27 (6.8)	144 (36.0)	229 (57.3)

จากตารางที่ 8.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับคุณสมบัติในการศึกษาต่อ ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษาหรือระบบการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับแบบมีเงื่อนไข และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศและสภาพแวดล้อมในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติ ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษา และข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษานั้น กลุ่มตัวอย่างได้รับในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย สำหรับข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้รับในระดับน้อยที่สุด คือข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดีแล้ว	201	50.2
ควรปรับปรุง	199	49.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 50.2 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนวเหมาะสมดีแล้ว และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 49.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนวนั้นควรปรับปรุง

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของคำตอบจำแนกตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มขึ้น	104	11.6
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น	82	9.0
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษาหรือระบบการศึกษาเพิ่มขึ้น	68	7.5
4. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น	82	9.0
5. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับแบบมีเงื่อนไขเพิ่มขึ้น	88	9.7
6. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น	73	8.0
7. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติเพิ่มขึ้น	102	11.2
8. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น	49	5.5
9. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น	67	7.4
10. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษาเพิ่มขึ้น	111	12.2
11. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศเพิ่มขึ้น	81	8.9
รวม	907	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่แนะแนวยังต้องปรับปรุงนั้น มีความต้องการมากที่สุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือต้องการให้เจ้าหน้าที่แนะแนวให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษาเพิ่มขึ้น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มขึ้น และให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 12.2 , 11.6 และ 11.2 ตามลำดับ มีเพียงเล็กน้อยคือร้อยละ 5.5 ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่แนะแนวให้ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของคำตอบจำแนกตามเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่สนับสนุนการปรับปรุงเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว

เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการปรับปรุงการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่แนะแนวขาดความกระตือรือร้นและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	51	16.2
2. อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่แนะแนวที่จะให้บริการมีไม่เพียงพอ	151	48.1
3. ความไม่ทันสมัยของข้อมูล	72	23.0
4. เจ้าหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ที่ชัดแจ้งในข้อมูลนั้นๆ	40	12.7
รวม	314	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 11 พบว่าเกือบ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่แนะแนวควรปรับปรุงนั้น มีสาเหตุจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่แนะแนวที่จะให้บริการแนะแนวนั้นมีไม่เพียงพอ รองลงมาเกือบ 1 ใน 4 เห็นว่าเป็นเพราะความไม่ทันสมัยของข้อมูล ที่เหลือ (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่แนะแนวขาดความกระตือรือร้น และไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ยังขาดความรู้ที่ชัดแจ้งในข้อมูลนั้นๆ ด้วย

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปริมาณคำแนะนำที่กลุ่มตัวอย่างได้รับเจ้าหน้าที่แนะแนว

คำแนะนำ	MEAN	S.D.	ระดับ
1.คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของตนเอง โดยดูจากคะแนนเฉลี่ย คะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ และเงินทุนสำหรับการศึกษา ฯลฯ	2.18	.65	ปานกลาง
2.คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	1.75	.65	ปานกลาง
3.คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ เช่น ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจจะต้องสอบ TOEFL หรือ IELTS และ GMAT ฯลฯ	2.43	.60	มาก
4.คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ	2.27	.68	ปานกลาง
5.คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐาน (pre - requisite) หรืออนุปริญญาโท (postgraduate diploma) ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ	1.82	.69	ปานกลาง
6.คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ เช่น การเช่าห้องอยู่รวมกับเพื่อนต่างชาติเพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคาร ฯลฯ	1.76	.66	ปานกลาง
7.คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพ และบำรุงรักษาร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรงก่อนไปศึกษาต่อ เพราะค่ารักษาพยาบาลในต่างประเทศสูงมาก	1.73	.71	ปานกลาง

คำแนะนำ	MEAN	S.D.	ระดับ
8. คำแนะนำเกี่ยวกับกรณีเมื่อมีปัญหา สามารถขอความช่วยเหลือได้ที่ใดบ้าง เช่น สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน อเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ อินเดีย , สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศต่างๆ ฯลฯ	1.67	.67	ปานกลาง
รวม	1.95	.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่าปริมาณคำแนะนำที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 1.95 สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่แนะแนวในระดับปานกลาง ยกเว้นคำแนะนำเกี่ยวกับการการทดสอบภาษาอังกฤษที่ได้รับในระดับมาก

ตารางที่ 12.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณคำแนะนำที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนว

คำแนะนำ	ปริมาณ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสม	128 (32.0)	216 (54.0)	56 (14.0)
2. คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	48 (12.0)	206 (51.5)	146 (36.5)
3. คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษ	196 (49.0)	180 (45.0)	24 (6.0)
4. คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ	159 (39.8)	189 (47.3)	52 (13.0)
5. คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐานหรืออนุปริญญาโท	66 (16.5)	194 (48.5)	140 (35.0)
6. คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ	50 (12.5)	204 (51.0)	146 (36.5)
7. คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกาย	60 (15.0)	171 (42.8)	169 (42.3)
8. คำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหา	46 (11.5)	175 (43.8)	179 (44.8)

จากตารางที่ 12.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษในระดับมากเป็นจำนวนสูงสุด ส่วนคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสม และคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้รับในระดับปานกลางค่อนข้างมาก สำหรับคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐานหรืออนุปริญญาโท คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกาย และคำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหานั้น กลุ่มตัวอย่างได้รับในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดีแล้ว	216	54.0
ควรปรับปรุง	184	46.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าร้อยละ 54 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนวเหมาะสมดีแล้ว และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 46 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนวนั้นควรปรับปรุง

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของคำตอบจำแนกตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น	121	19.2
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศเพิ่มขึ้น	83	13.2
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	39	6.2
4. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	58	9.2
5. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐานหรืออนุปริญญาโทเพิ่มขึ้น	62	9.8
6. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศเพิ่มขึ้น	102	16.2
7 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกายเพิ่มขึ้น	37	5.9
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหาเพิ่มขึ้น	128	20.3
รวม	630	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำต่างๆ ของเจ้าหน้าที่แนะแนวยังต้องปรับปรุงนั้นมีความต้องการมากที่สุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือต้องการให้เจ้าหน้าที่แนะแนวให้คำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหาเพิ่มขึ้น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.3 , 19.2 และ 16.2 ตามลำดับ มีเพียงเล็กน้อยคือร้อยละ 6.2 และ 5.9 ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่แนะแนวให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษและคำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกายเพิ่มขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของคำตอบจำแนกตามเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่สนับสนุนการปรับปรุงเกี่ยวกับการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว

เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการปรับปรุงการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่แนะแนวขาดความกระตือรือร้นและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	44	14.6
2. อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่แนะแนวที่จะให้บริการมีไม่เพียงพอ	137	45.2
3. คำแนะนำที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการ	74	24.4
4. เจ้าหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ที่ชัดแจ้งในคำแนะนำนั้นๆ	48	15.8
รวม	303	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 15 พบว่าเกือบ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่แนะแนวควรปรับปรุงนั้น มีสาเหตุจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่แนะแนวที่จะให้บริการแนะแนวนั้นมีไม่เพียงพอ รองลงมาเกือบ 1 ใน 4 เห็นว่าเป็นเพราะคำแนะนำที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการ ที่เหลือ (ซึ่งมีใกล้เคียงกัน) มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้ที่ชัดแจ้งในคำแนะนำนั้นๆ นอกจากนี้ยังขาดความกระตือรือร้นและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อีกด้วย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้รับจากบริการแนะแนว

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่แนะแนว

ข้อมูล	MEAN	S.D.	ระดับ
1.ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร เช่น สาขาวิชาที่เปิดสอน ระยะเวลาในการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา เป็นการเรียนแบบเข้าฟังคำบรรยาย(coursework) หรือแบบเขียนวิทยานิพนธ์ (thesis) หรือแบบผสมผสานระหว่าง coursework และ thesis มีการสอบ comprehensive exam ก่อนจบหรือไม่ ฯลฯ	3.32	.93	ปานกลาง
2.ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อตามเกณฑ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย เช่น คะแนนเฉลี่ย (GPA.) จากสถาบันที่จบการศึกษา คะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ ได้แก่ TOFEL , GMAT , GRE , IELTS , TWE และประสบการณ์การทำงาน ฯลฯ	3.71	.83	มาก
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษา หรือ ระบบการศึกษา ได้แก่หลักสูตรที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆนั้น ใช้ระบบการศึกษาแบบ semester , quarter , trimester , หรือระบบ 4-4-4 เพื่อทราบถึงกำหนดการส่งใบสมัคร การปิดรับสมัคร และการเปิดเรียน ฯลฯ	3.29	.95	ปานกลาง
4.ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อเช่นค่าเล่าเรียน ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ฯลฯ	3.21	.94	ปานกลาง

ข้อมูล	MEAN	S.D.	ระดับ
5. ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับแบบมีเงื่อนไข (conditional acceptance) เช่นมีคะแนน TOEFL / IELTS / GMAT ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด แต่มีเงื่อนไขในการเข้าศึกษาโดยต้องเข้าเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษก่อนจนกว่าจะผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้	3.24	.99	ปานกลาง
6.ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา (facilities) เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษาและคอมพิวเตอร์ ห้องศึกษาด้วยตนเอง สถานออกกำลังกาย ธนาคาร ฯลฯ	2.80	.89	ปานกลาง
7. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติ เช่น หอพัก อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนต่างชาติ ศูนย์สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนต่างชาติ ฯลฯ	2.91	.91	ปานกลาง
8.ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษา ขนาดใหญ่หรือเล็ก มีบริเวณ (campus) หรือไม่ มีจำนวนนักเรียนมากน้อยเพียงใด จำนวนอาจารย์ได้สัดส่วนกับนักเรียนหรือไม่ ฯลฯ	2.86	.91	ปานกลาง
9. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม เช่น มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ทางตอนเหนือ อากาศหนาวเย็น มีหิมะตก ตั้งอยู่ใจกลางเมืองล้อมรอบด้วยสวนสาธารณะ มีความปลอดภัยสูง ฯลฯ	3.12	.97	ปานกลาง
10.ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษา งานประเภทใดที่สามารถทำได้สำหรับผู้ถือ VISA นักเรียน และการทำงานนั้นมีผลดีผลเสียอย่างไร ฯลฯ	2.63	.91	ปานกลาง
11.ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	2.46	.94	ปานกลาง
รวม	3.05	.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่แนะแนวมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.05 สรุปได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อที่มีความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 16.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความพึงพอใจในการได้รับข้อมูลต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนว

ข้อมูล	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร	50	99	190	53	8
	(12.5)	(24.8)	(47.5)	(13.3)	(2.0)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ	71	167	141	18	3
ในการเข้าศึกษาต่อ	(17.8)	(41.8)	(35.3)	(4.5)	(0.8)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินการศึกษา	50	98	175	70	7
หรือระบบการศึกษา	(12.5)	(24.5)	(43.8)	(17.5)	(1.8)
4. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	42	92	186	69	11
ในการศึกษาต่อ	(10.5)	(23.0)	(46.5)	(17.3)	(2.8)
5. ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับ	48	102	158	83	9
แบบมีเงื่อนไข	(12.0)	(25.5)	(39.5)	(20.8)	(2.3)
6. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและ	18	57	166	143	16
สิ่งอำนวยความสะดวก	(4.5)	(14.3)	(41.5)	(35.8)	(4.0)
ของสถานศึกษา					
7. ข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับ	25	64	172	128	11
นักเรียนต่างชาติ	(6.3)	(16.0)	(43.0)	(32.0)	(2.8)
8. ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของ	17	73	165	127	18
สถานศึกษา	(4.3)	(18.3)	(41.3)	(31.8)	(4.5)
9. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ	36	94	162	97	11
ภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อม	(9.0)	(23.5)	(40.5)	(24.3)	(2.8)
10. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อ	11	52	147	156	34
หารายได้พิเศษขณะศึกษา	(2.8)	(13.0)	(36.8)	(39.0)	(8.5)

ข้อมูล	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ	13	35	128	171	53
ของตลาดแรงงานในประเทศ	(3.3)	(8.8)	(32.0)	(42.8)	(13.3)

จากตารางที่ 16.1 พบว่าร้อยละ 41.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก และพึงพอใจในข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะศึกษาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.8 และ 39 ตามลำดับ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลเกียวกับปฏิทินการศึกษาหรือระบบการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบรับแบบมีเงื่อนไข ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลางค่อนข้างมาก สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับบริการสำหรับนักเรียนต่างชาติ ข้อมูลเกี่ยวกับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา และข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของสถานศึกษานั้น กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่แนะแนว

คำแนะนำ	MEAN	S.D.	ระดับ
1.คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของตนเอง โดยดูจากคะแนนเฉลี่ย คะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ และเงินทุนสำหรับการศึกษา ฯลฯ	3.36	.96	ปานกลาง
2.คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	2.71	.92	ปานกลาง
3.คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ เช่น ต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจจะต้องสอบ TOEFL หรือ IELTS และ GMAT ฯลฯ	3.57	.90	ปานกลาง
4.คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ	3.37	.87	ปานกลาง
5.คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐาน (pre - requisite) หรืออนุปริญญาโท (postgraduate diploma) ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ	3.02	.92	ปานกลาง
6.คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ เช่น การเช่าห้องอยู่รวมกับเพื่อนต่างชาติเพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคาร ฯลฯ	2.89	.93	ปานกลาง
7. คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรงก่อนไปศึกษาต่อ เพราะค่ารักษาพยาบาลในต่างประเทศสูงมาก	2.78	.94	ปานกลาง

คำแนะนำ	MEAN	S.D.	ระดับ
8. คำแนะนำเกี่ยวกับกรณีเมื่อมีปัญหา สามารถขอความช่วยเหลือได้ที่ใดบ้าง เช่น สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน อเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ อินเดีย , สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศต่างๆ ฯลฯ	2.72	1.02	ปานกลาง
รวม	3.05	.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่แนะแนว มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.05 สรุปได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 17.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความพึงพอใจในการได้รับคำแนะนำต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนว

คำแนะนำ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสม	50 (12.5)	118 (29.5)	169 (42.3)	50 (12.5)	13 (3.3)
2. คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ	15 (3.8)	51 (12.8)	169 (42.3)	133 (33.3)	32 (8.0)
3. คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษ	64 (16.0)	145 (36.3)	152 (38.0)	34 (8.5)	5 (1.3)
4. คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ	40 (10.0)	127 (31.8)	178 (44.5)	51 (12.8)	4 (1.0)
5. คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐานหรืออนุปริญญาโท	27 (6.8)	82 (20.5)	173 (43.3)	107 (26.8)	11 (2.8)
6. คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ	24 (6.0)	62 (15.5)	179 (44.8)	116 (29.0)	19 (4.8)
7. คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกาย	17 (4.3)	66 (16.5)	152 (38.0)	141 (35.3)	24 (6.0)
8. คำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหา	23 (5.8)	55 (13.8)	151 (37.8)	129 (32.3)	42 (10.5)

จากตารางที่ 17.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในคำแนะนำที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและสถานศึกษาที่เหมาะสม คำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษ และคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ส่วนคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ในต่างประเทศ คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพื้นฐานหรืออนุปริญญาโท คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมสุขภาพและบำรุงรักษาร่างกาย และคำแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือกรณีเมื่อมีปัญหานั้นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้รับบริการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ ระดับปริญญาโท ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารเพื่อรับบริการแนะแนวจากเจ้าหน้าที่แนะแนว ส่วนการศึกษาและฝึกอบรมในต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. และส่วนแนะแนวการศึกษาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในการได้รับข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพ

เพศ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
ชาย	76	3.13	.688	78	3.13	.666	154	3.13	.675
หญิง	124	2.97	.716	122	3.03	.703	246	3.00	.709
t	1.61			.96			1.83		

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในการได้รับข้อมูลต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ.นั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน Banu on Same

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในการได้รับคำแนะนำต่างต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพ

เพศ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
ชาย	76	3.15	.701	78	3.11	.688	154	3.13	.693
หญิง	124	3.00	.732	122	3.00	.677	246	3.00	.704
t	1.45			1.07			1.79		

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในการได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ.นั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกัน

สาขาที่จบการศึกษา	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
วิทยาศาสตร์	41	2.91	.627	61	3.16	.745	102	3.06	.707
สังคมศาสตร์	159	3.06	.726	139	3.03	.662	298	3.05	.696
t	– 1.23			1.20			.13		

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกัน

สาขาที่จบการศึกษา	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
วิทยาศาสตร์	41	3.01	.548	61	3.13	.745	102	3.08	.672
สังคมศาสตร์	159	3.07	.762	139	3.01	.651	298	3.04	.712
t	-.56			1.22			.55		

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกัน

สถาบันที่จบการศึกษา	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
รัฐบาล	118	3.01	.698	135	3.09	.687	253	3.06	.692
เอกชน	82	3.06	.726	65	3.02	.694	147	3.04	.710
t		-.45			.76			.23	

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันนั้นมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกัน

สถาบันที่จบการศึกษา	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
รัฐบาล	118	3.03	.698	135	3.08	.699	253	3.05	.698
เอกชน	82	3.11	.758	65	2.98	.643	147	3.05	.710
t	–.76			.94			.05		

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันนั้นมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
น้อยกว่า 50, 000 บาท	49	2.88	.639	39	3.14	.697	88	3.00	.674
50, 000 - 75 ,000 บาท	54	2.90	.601	52	2.96	.643	106	2.93	.620
75, 001 - 100,000 บาท	46	3.20	.734	46	3.03	.589	92	3.11	.667
มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป	51	3.17	.806	63	3.14	.783	114	3.15	.789
F	2.976 *			.847			2.346		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงปฏิเสธสมมติฐาน

แต่สำหรับการได้รับข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐาน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนทีละคู่แบบ Scheffé ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกัน .

รายได้ต่อเดือน	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
น้อยกว่า 50, 000 บาท	49	2.85	.618	39	3.12	.676	88	2.97	.655
50, 000 - 75, 000 บาท	54	2.97	.624	52	2.98	.682	106	2.97	.650
75 ,001 - 100, 000 บาท	46	3.18	.768	46	2.98	.553	92	3.08	.673
มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป	51	3.25	.814	63	3.10	.769	114	3.17	.790
F	3.456 *			.582			1.963		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงปฏิเสธสมมติฐาน

แต่สำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนทีละคู่แบบ Scheffé พบว่าคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนมากกว่า 100, 000 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจในคำแนะนำที่ได้รับมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 50, 000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ที่เหลือมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ 25.1 ดังนี้

ตารางที่ 25.1 ตารางการทดสอบแบบ Scheffé แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคำแนะนำที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงานก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของผู้ปกครองหรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 50, 000 บาท	50, 000 - 75,000 บาท	75,001 - 100,000 บาท	มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป
น้อยกว่า 50, 000 บาท	—	0.12	0.34	0.40 *
50,000 - 75,000 บาท		—	0.22	0.28
75,001-100,000 บาท			—	0.06
มากกว่า100,000 บาทขึ้นไป				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกัน

สาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
บริหารธุรกิจ	125	3.05	.707	145	3.03	.658	270	3.04	.680
วิศวกรรมศาสตร์	18	2.78	.446	19	3.46	.664	37	3.13	.658
นิเทศศาสตร์	16	3.15	.688	8	2.85	1.062	24	3.05	.820
นิติศาสตร์	14	2.84	.909	7	3.23	.992	21	2.97	.932
วิทยาศาสตร์	8	3.02	1.007	7	3.03	.245	15	3.02	.730
รัฐศาสตร์	7	3.41	.630	5	2.64	.617	12	3.09	.718
อื่น ๆ	12	3.05	.616	9	3.14	.681	21	3.09	.629
F	.975			1.691			.161		

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกัน

สาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
บริหารธุรกิจ	125	3.07	.744	145	3.00	.649	270	3.03	.694
วิศวกรรมศาสตร์	18	2.96	.500	19	3.47	.647	37	3.22	.626
นิเทศศาสตร์	16	3.11	.777	8	2.80	1.073	24	3.01	.876
นิติศาสตร์	14	2.96	.971	7	3.25	.987	21	3.06	.962
วิทยาศาสตร์	8	3.00	.735	7	3.21	.359	15	3.10	.581
รัฐศาสตร์	7	3.25	.550	5	2.70	.721	12	3.02	.659
อื่น ๆ	12	3.04	.567	9	3.01	.528	21	3.03	.538
F	.196			1.955			.437		

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกัน

ประเทศที่ไปศึกษาต่อ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
อเมริกา	167	3.00	.716	182	3.08	.693	349	3.04	.704
อังกฤษ	14	3.22	.734	13	3.01	.737	27	3.12	.729
ออสเตรเลีย	17	3.12	.611	2	2.45	.257	19	3.05	.616
อื่น ๆ	2	3.36	.900	3	3.00	.241	5	3.14	.521
F	.659			.582			.137		

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ.และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกัน

ประเทศที่ไปศึกษาต่อ	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
อเมริกา	167	3.04	.733	182	3.05	.688	349	3.04	.709
อังกฤษ	14	3.18	.759	13	3.02	.696	27	3.10	.720
ออสเตรเลีย	17	3.17	.583	2	2.62	.177	19	3.11	.577
อื่น ๆ	2	3.19	1.149	3	3.04	.505	5	3.01	.681
F	.334			.261			.115		

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปศึกษาต่อในประเทศที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ.และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกัน

จำนวนครั้งที่รับบริการแนะแนว	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
1 ครั้ง	132	3.07	.770	85	3.03	.752	217	3.05	.762
2 ครั้ง	45	2.97	.644	33	2.96	.721	83	2.97	.676
มากกว่า 2 ครั้ง	23	2.93	.386	77	3.16	.589	100	3.11	.556
F	.569			1.311			.973		

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันมีความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในข้อมูลต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันนั้นมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับข้อมูลต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก. พ. และธนาคารกรุงเทพระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกัน

จำนวนครั้งที่รับบริการแนะแนว	สำนักงาน ก.พ.			ธนาคารกรุงเทพ			รวม		
	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.	N	MEAN	S.D.
1 ครั้ง	132	3.12	.775	85	2.98	.735	217	3.06	.761
2 ครั้ง	45	2.99	.659	38	2.98	.707	83	2.99	.677
มากกว่า 2 ครั้ง	23	2.86	.455	77	3.14	.600	100	3.08	.580
F	1.473			1.356			.469		

จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันมีความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนความพึงพอใจในคำแนะนำต่างๆที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสำนักงาน ก.พ. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันนั้นมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

และสำหรับการได้รับคำแนะนำต่างๆจากเจ้าหน้าที่แนะแนวของธนาคารกรุงเทพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับบริการแนะแนวในจำนวนครั้งที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ผลที่ได้จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้รับบริการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ ระดับปริญญาโทจากเจ้าหน้าที่แนะแนว ส่วนการศึกษาและฝึกอบรมในต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. และส่วนแนะแนวการศึกษาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารเพื่อรับบริการแนะแนวแตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสถานที่ให้บริการแนะแนวระหว่างสำนักงาน ก.พ. และธนาคารกรุงเทพ

สถานที่ให้บริการแนะแนว	MEAN	S.D.	t
สำนักงาน ก.พ.	3.03	.708	-.55
ธนาคารกรุงเทพ	3.07	.689	

จากตารางที่ 32 พบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสถานที่แนะแนวต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 33 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสถานที่ให้บริการแนะแนวระหว่างสำนักงาน ก.พ. และธนาคารกรุงเทพ

สถานที่ให้บริการแนะแนว	MEAN	S.D.	t
สำนักงาน ก.พ.	3.06	.722	.20
ธนาคารกรุงเทพ	3.04	.681	

จากตารางที่ 33 พบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่แนะแนวของสถานที่แนะแนวต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน